

Lietuviškosios išeivijos

RYŠIAI SU TAUTA

Ar lietuviškoji išeivija turi bendrauti su tėvynėje esančia savo tauta? Šis klausimas dažnai iškyla mūsų veikloje, pokalbiuose, diskutuojamos spaudoje, susirinkimuose. Nevengiame šiuo reikalu pasisakyti ir mes patys, duodami teigiamą atsakymą ir pridėdami – “su okupantų prispausta, jų persekiojama ir skriaudžiama už laisvę kovojančia lietuvių tauta”.

Įvairias keliones į okupuotąją Lietuvą mes prilyginame kalinių lankymui. O ši pareiga jau nuo seniausių amžių įrašyta kaip viena didžiausių gero krikščionio pareigų. Juk mūsų giminės okup. Lietuvoje yra tikrai kalinio būklėje: kelionių ir judėjimo varžymas, nuolatinė sargų priežiūra, kalinių ir jų lankytojų sekimas įprastomis ir moderniomis (rekordavimo) priemonėmis yra būtina sąlyga, kurios lankytojai negali išvengti.

Iš seniausių laikų nėra įprasta lankyti kalinius tuščiomis rankomis. Taigi ir tie mūsų šieškiei, kurie lanko savuosius, veža jiems dovanų. Bet ir nekalčiausio turinio dovanos turi pereiti per žiaurių sovietinių muitininkų akis ir plėšrias rankas.

Tai toks “turizmas”. Bet reikalas suprantamesnis darosi, kai mes tokį “turizmą” vadiname jų tikroju vardu – kalinių lankymu. Taigi bendravimas ne laisvo su laisvuju, bet laisvo su kaliniu. Sąlygos nepakenčiamos, tačiau nepakeičiamos, atvirkiškiei, dar griežtinamos. Ar verta jomis lankyti kalinį – sprendimą padaro patys išeiviai. Atsakymas kartais būna teigiamas, kartais neigiamas.

Nepalyginamai sunkesnis ir sudėtingesnis, o taip pat pavojingesnis bendravimas su kovojančia tauta. Tačiau ir jis vyksta ir yra gana sėkmingas. Turime galvoje išeivijos ryšius su Lietuvos pagrindžiu ir ypač didžiausiu pagrindžio spaudos atstovu “Liet. Katalikų Bažnyčios Kronika”.

“1972.III.19 pasirodė pirmasis LKB Kronikos numeris, atsisotęs tarsi Dovydas prieš Galijotą Galybių Viešpaties vardu. Ji Lietuvos K. Bažnyčios atgimime užėmė vieną iš reikšmingiausių vietų... Tai buvo labai kuklus leidinėlis, nutaręs informuoti Tėvynę ir pasaulį apie Lietuvos tikinčiųjų diskriminaciją ir pastangas išsikovoti religinės laisvės minimumą”.

LKB Kronikos reikšmę vaizdžiai nusako Skaitytojas šiais žodžiais: “Jau 10 metų LKBK į dienos šviesą kelia Bažnyčios persekiojimo, tikinčiųjų diskriminavimo, tautos kultūros slopinimo, žmogaus teisių pažeidimo, sąžinės laisvės varžymo ir kitus panašius faktus. Per šį dešimtmetį Kronikos puslapiuose susikaupė daug nepaneigiamos kaltinamosios medžiagos prieš tuos, kurie dedasi įstatymų saugotojais. Tai ištisas kaltinamasis aktas tiesos ir žmoniškumo byloje prieš savivalę ir tironiją. Bet kadangi šiandien, poeto žodžiais tariant, “tribunoluos išdidžiai teisiuosius smerkia žmogžudžiai”, tai ne nusikaltėliai baudžiami ar savivaliautojai tramdomi, bet baidi persekiojimų audra užgriuvo Kroniką. 10 metų sukanka ne tik Kronikai, bet ir jos persekiojimui. Kiek sekimo, kratų, tardymų, suėmimų, teismo susidorojimo ir kitokio persekiojimo patyrė jos skaitytojai ir platintojai. Su pagarba ir meile yra tariami vardai tų knygnešių, kurie šiandien vargsta Tarybų Sąjungos vergų stovyklose ir kalėjimuose.

Kai tik LKBK pradėjo eiti, ji buvo KGB uoliai sekama. Per 10 metų buvo suimta, nuteista ir kalinama 14 jos darbuotojų: Petras Plumpa-Pliuira, Juozas Gražys, Virgilijus Jaugelis, Jonas Stašaitis, Povilas Petronis, Nijolė Sadūnaitė, Sergiejus Kovaliovas, Vladas Lapienis, Jonas Kastytis Matulionis, Ona Pranskūnaitė, Ona Vitkauskaitė, Genė Navickaitė, Povilas Bu-

Smagu ir sveika buvo Lietuvos laukuose?

zas, Anastazas Janulis. Jų bausmės įvairios – siekia ligi 10 metų kalėjimo bei laisvės atėmimo.

Šis nubaustųjų sąrašas yra geras atsakymas tiems, kurie vis dar mano, kad “LKBK yra sovietinio saugumo globojama”. Tokių nuomonių okup. Lietuvoje, žinoma, nėra, bet išeivijoje jas kartais paleidžia sovietiniai agentai. Jų šmeižtu nedaug kas tiki, bet vis dėlto atsiranda “reorgiškos” dvasios nusenusių lietuvių, kurie patiki bolševikų šmeižtais.

Lankantis Amerikos lietuvių kolonijose ir vedant pokalbius su lietuvių organizacijų darbuotojais, dažnai tenka išgirski klausimą: “O kiek gi LKB Kronikos yra išleidžiama, kiek ji turi skaitytojų?” Į tai atsako pati LKB Kronika: “Medžiaga perrašinėjama rašomąja mašinėle, dauginama elektrografiniu būdu ir platinama per pačius patikimiausius asmenis”. Žinoma, kad tokiu būdu jos gaminamas tiražas negali būti didelis. Bet jis šimtais ir tūkstančiais kartų padidėja, kai į Kronikos minčių skleidimo darbą įsijungia lietuviškoji išeivija ir kai šiam reikalui panaudojama valstybinės priemonės. Apie tai vėl tekalba pati sukaktuvinė Kronika:

“Kai mūsų žinios patenka į užsienį, pasidaro žinomos plačiai visuomenei. Tai kartu ir teisingos informacijos žiupsnelis, pasiekias Vatikaną ir Vakarus. Ten mūsų tautiečiai taip pat rūpinasi Lietuvos ir jos Bažnyčios reikalais, ten taip pat dirbama ir kovojama... Dėkui, labai dėkui tiems mūsų tautiečiams, kurie šį taip reikalingą darbą dirba. Turime būti dėkingi Vatikanui ir kitoms radijo stotims, kurios iš Lietuvos gautą medžiagą gražina eterio bangomis atgal. Tai nepaprastai didelė, tiesiog neįkainuojama parama pavergtos tautos kovoje už savo teises ir laisvę... Užsienio radijo stočių žmonės klausosi labai noriai, pagrindžio žinios pasklinda plačiai po Lietuvą, pasiekdamos ir tuos, kuriems neprieinama pati spauda...”

“Labai daug šaunių bendradarbių LKB Kronika turi užsienyje. Vieni jų leidinį verčia į anglų, prancūzų, italų ir kt. kalbas; kiti medžiagą perspausdina įvairiuose laikraščiuose ir žurnaluose, tretį siūntinėja įvairioms įstaigoms bei organizacijoms. Daugumos bendradarbių pavardžių LKB Kronika nežino, bet jaučia jų moralinį artumą. Jei ne šimtai idealistų Tėvynėje ir Vakaruose, LKB Kronikos arba nebūtų, arba ji būtų silpna ir neįtakinga”.

Taip rašo apie mus pati Kronika. O ką mes patys sakome? Ar kovojančios Lietuvos pastangas pakankamai remia mūsų veiksniai ir mes visi? Perkratykime savo sąžinę.

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

DRAUGAS, 10.6.82

b.kv.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil Caixa Postal, 4421 – CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 51

ŠANTAŽAS PRIEŠ VYSK. JULIJONĄ STEPONAVIČIŲ

Sužlugus civilinės valdžios projektui praversti savo kandidatus į vyskupus, reikėjo kažką apkaltinti. Šitai padaryti pasiūvė anonimas, kuris 1981 m. Kalėdose įvairiais adresais išsiuntinėjo pikta ir šmeižikišką raštą, turintį tikslą dar labiau sujaukti protus Tėvynėje ir Vakaruose. Labai keista, bet vienas Ordinaras šį anonimą pavadino "stipriu raštu". Kadangi anonimas tobulai išreiškia KGB pažiūras į vyskupą Julijoną STEPONAVIČIŲ ir aktyvius kunigus, todėl norime jį pakomentuoti.

Anonimas aiškina, kad tuo metu, kai Lietuvos vyskupijas valdė ne vyskupai, bet valdytojai, "pradėjo kurtis įvairios grupuotės iš Puikulių-karjeristų. . . , trukdydamos darbą ordinarams".

Kunigai-karjeristai elgėsi visiškai ne taip, kaip rašo anonimas. Tuo metu, kai trečdalis Bažnyčiai ištikimų kunigų kentėjo sovietiniame Gulage, kunigai-karjeristai leisdavosi įtraukiami į KGB voratinklį, pasirašydavo raštus net prieš Popiežių Pijų XII ir tokiu būdu lipo karjeros laiptais. Tie kunigai, kurie bandė kovoti prieš KGB pastangas pajungti Lietuvos Katalikų Bažnyčią komunistinės valstybės interesams, karjeros nesiekė. Jų karjera – nuolatiniai barimai, gąsdinimai, užkampių parapijos, lageriai ir pan.

"Vilkinimas, sprendžiant hierarchijos klausimą, galutinai baigia suskaldyti mūsų vienybę", rašo anonimas.

Kai Kompartija ir valstybinis saugumas paruošia ir pateikia kandidatų į vyskupus projektus ir siekia greitai "sutvarkyti" Lietuvos Katalikų Bažnyčios hierarchijos klausimą tik civilinei valdžiai priimtiniomis sąlygomis, ar tai gali pasitarnauti Bažnyčios vienybei? Nejaugi anonimas toks naivus ir nežino, kas suskaldė Lietuvos kunigų vienybę? Bedieviai ir baimė patekti į lagerius. O dabar skaldo karjerizmas ir baimė, kad kelias atgal gali kainuoti gyvybę. Kuo paaiškinti, kad dalis kunigų dešimtis metų ignoravo vyskupus tremtinius? Kuo paaiškinti, kad valdžios nekenčiami ir persekiojami kunigai ne tik nesusilaukdavo Kurijos mo-

ralinės paramos, bet taip pat būdavo ignoruojami ir net barami? Prie Lietuvos kunigų vienybės griovikų mes priskiriame ir anonimą, kurio mintys tobulai sutampa su kovingų bedievių mintimis.

Anonimas kaltina, kad tremtinys vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS neišlaikęs Apaštalų Sosto paslapties apie naujų vyskupų nominaciją.

Iš tikrųjų paslaptį pažeidė ne vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS, bet kandidatai į vyskupus, kurie, neturėdami Popiežiaus paskyrimo bulės, o tik slapta Apaštalų Sosto pranešimą apie paskyrimą, ėmė viešai ruošti savo konsekracijai: pasiskyrė konsekracijos dieną, pakvietė svečius ir pradėjo rekolekcijas. Gi vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS parašė vyskupui Liudvikui POVILONIUI raštą, remdamasis ne slaptu Apaštalų Sosto pranešimu, bet vyskupo POVILONIO, kun. Algirdo GUTAUSKO ir Religijų reikalų tarybos įgaliotinio Petro ANILIONIO pasisakymais apie projektuojamą tremtinių vyskupų įdarbinimą ir naujų vyskupų paskyrimą. Sunku spręsti ir apie tai, ar asmenys, neišlaikę paslapties vyskupų skyrimo reikale, padarė nusikaltimą, nes kunigai, negaudami naujos Vakaruose leidžiamos teologinės literatūros, nežino naujausių Bažnytinės teisės nuostatų ir jos komentaru klausimu.

Anoniminis autorius teigia, kad, girdi, vyskupo Julijono STEPONAVIČIAUS inspiruoti kunigai nepagarbiai kalbėjo apie Šv. Tėvą, kardinolą CASAROLI ir kitus aukštus Vatikano pareigūnus. Tai aiškus anonimo ketinimas sukompromituoti vyskupą Julijoną STEPONAVIČIŲ ir prieš jį nustatyti Apaštalų Sostą. Kas patikės, kad vyskupas, kuris už savo neištikimybę Bažnyčiai daugiau negu 20 metų gyvena tremtyje, nepagarbiai kalbėtų apie Vyriausiąją Bažnyčios Ganytoją. Be to norėtusi paklausti, iš kur anonimas žino kad, tariamai vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS nepagarbiai kalbėjęs apie Šv. Tėvą? Jeigu anonimui tikrai brangūs Lietuvos Katalikų Bažnyčios reikalai, tai, užuot šmeižęs tremtinius vyskupus, tegu parašo Šventajam Tėvui tiesą apie Panevėžio vyskupijos Ordinara: šios vyskupijos kunigai ir tikintieji tikrai liktu jam labai dėkingi.

Anonimas tiek įsikarščiuoja, jog išdrįsta pareikšti, kad, jeigu vyskupai tremtiniai – Julijonas STEPONAVIČIUS ir Vincentas SLADKEVIČIUS – būtų parodę gerą valią, tai jau prieš keliolika metų būtų buvę įdarbinti.

Lietuvos kunigai žino, kokios "geros valios" sovietinė valdžia reikalavo iš tremtinių vyskupų – išduoti Bažnyčios interesus, nekaltiems apkaltinti save ir paskelbti netiesą apie Lietuvos Katalikų Bažnyčios padėtį. Šitos vienos anonimo minties pakanka, kad būtų aišku, kas slepiasi po anonimo-Bažnyčios "gynėjo" kauke.

Anonimas kaltina vyskupą Vincentą SLADKEVIČIŲ, kodėl jis nevyko į Filadelfijos Eucharistinį Kongresą, nes iš ten būtų buvusi galimybė susisiekti su Vatikanu.

Lietuvoje labai gerai žinoma, kad ekskursija į Filadelfijos Eucharistinį Kongresą organizavo ne Lietuvos vyskupai, bet Religijų reikalų tarybos įgaliotinis Kazimieras TUMĖNAS. Primygtinos pastangos įkalbėti tremtinį vyskupą vykti į Eucharistinį Kongresą su bedieviškos valdžios sudaryta Lietuvos dvasiškių delegacija tik sustiprino prielaidą, kad čia slypi kažkokia civilinės valdžios klasta, todėl vyskupas Vincentas SLADKEVIČIUS ir atsisakė vykti.

Anonimas toliau kaltina, kad karštagalviai iš Katalikų komiteto per Šilinių atlaidus bjauriais žodžiais niekino vyskupais nominuotus kandidatus.

Iš tikrųjų, Šilinių atlaidų metu, po sekmdienio oficialių pamaldų, 15 val., į bažnyčia susirinko daug jaunimo ir kunigas Alfonsas SVARINSKAS jiems pasakė pamokslą, nušviesdamas dabartinę Bažnyčios padėtį. Pamokslininkas paaiškino, kad Šventasis Tėvas nori kiekvienai Lietuvos vyskupijai paskirti ganytojus, kad tarp Vatikano ir Maskvos tuo klausimu vykstančios derybos ir kad reikia daug melstis, jog nebūtų vyskupais paskirti tik valdžios naudingi kandidatai. Apie pačius kandidatus pamokslininkas nepasakė nė vieno žodžio, o tik paminėjo, kad sunkioje Bažnyčios padėtyje reikia, kad vyskupai turėtų dramos pasakyti tiesą ir už tiesą kentėti. Po pamokslu kunigas SVARINSKAS kartu su jaunimu keliais nuo didžiojo altoriaus apėjo Šiluvos bažnyčia, prašydami Mariją, kad Lietuva gautų gerus vyskupus. Jaunimo kruvini keliai nepatiko valdžios atstovams, kurie stebėjo šią neįprastą atgailos eisena, tačiau, atrodo, kruvini keliai nepatiko ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios "gynėjui" – anonimui.

Tikinčiamajam visuomenei belieka paaiškinti, kodėl paskutiniu laiku taip atakuojamas tremtinys vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS. Tiesa, ir anksčiau valdiški bedieviai jo nekentė už principingumą ir ištikimybę Bažnyčiai. Bet ši neapykanta dar labiau sustiprėjo, kai Popiežius paskelbė vieną kardinolą in pectore ir pasaulio spauda pradėjo spėlioti, kad tas kardinolas esąs vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS. Nejaugi vyskupas tremtinys yra kaltas, kad Lietuva savo kančia ir aukomis nusipelnė Bažnyčios pripažinimą? Nejaugi vyskupas Julijonas STEPONAVIČIUS kaltas, kad Lietuvos tikintieji jį labai vertina už jo ilgametę ištikimybę Bažnyčiai ir tikrai džiaugtusi pamatę ant tremtinio vyskupo galvos kardinolo skrybėlę.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

Auka prisidėk prie lietuviškos
spaudos išlaikymo!

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

MARIJA SUGRĮŽO NAMO

“Žolinės” liturgija labai prasmingai pristato du ryškius kontrastus — priešingumus: iš vienos pusės — švenčiama vienintelė privilegija padaryta žmogui, būtent Mergelė Marija į dangų paimta su siela ir kūnu; iš kitos — per skaitinius pristatomas paprastas, kukluti, sakytum kasdienis, Marijos gyvenimas, vengiant betkokio “triumfalizmo”. Ar tik ne pamokymas ir mums per kasdienius įsipareigojimus ir pareigas kilti augštyn?

I. Saule apvilкта moteris

“Marija yra paimta į dangų; džiaugiasi angelų pulkai...”

Tai įvykis — vaizdas, kuris mus nepaprastai žavi, stebint, kokia garbe vainikuota ši kuklutė mūsų “Sesuo”, Aukščiausiojo pašaukta būti “Nekalta Mergelė, Kristaus, Dievo Sūnaus, Motina”.

Tačiau ši moteris, kurią Apokalipsė (Apreiškimas) tam tikru būdu mus autorizuoja stebėti kaip “apsisiautusią saule, su mėnuliu po kojom, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainiku”, kokia paprasta savo gyvenime!

Ir taip, su šia nuostabia — dangiška ir žemiška — figūra prieš akis ir širdyje, stengiamės įsigilinti į šventės skelbiamą ir nešamą mintį:

: prieš visokio plauko materialistus, neigiančius viršgamtnes realybes, tvirtai laikykimės tikėjimo, kad Viešpats mus šaukia amžinam ir garbingam gyvenimui. “Kaip per žmogų atsirado mirtis, taip per žmogų-Kristų ir mirusiųjų prisikėlimas... Kristuje visi bus atgaivinti” (1 Kor 15,20-26);

: prieš visus “idealistus”, kurie išeina iš šio pasaulio realybės, ženkime paskui šią Nazareto Mergaitę darbštąus kasdienio gyvenimo keliu.

II. “Aš... tarnaitė”

Šventės Evangelija (Lk 1,39-56) pristato Mariją kuklaus kasdienio šeimyninio gyvenimo fojre:

— Marija turi giminaite, Elzbieta, kuri laukia kūdikio; jau senyva, ir gal be kitos moters pagalbos;

tai Marija palieka savo namus bei užsiėmimus — ir eina padėti Elzbietai; ir tai ne tik dviem trim dienom, o “pasilieka tris mėnesius”.

— Angelas ją pasveikino “pilna malonės”; Elzbieta, Šventosios Dvasios įkvėpta, ją sutiks balsiai šaukdama: “Tu laimingiausia tarp visų moterų... Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties Motina aplanko mane?!” Marija pati pripažins, kad “didžių dalykų padarė manyje Visagalis... Palaiminta mane vadins visos kartos”. O vistiek nesiliauja laikiusi save kuklia “tarnaite”:

: tarnaitė Viešpaties,
: tarnaitė artimo.

— Ji — “Dievo motina”, savo dvasia “šlovina Viešpatį”, “džiaugiasi Dievu...”

Tačiau jos Dievas — ne kokias abstrakti idėja ar kokios slėptuvės nuo pasaulio neteisybių. Jos gyvenimą papildantis Dievas yra tuo pačiu metu

: šventas ir maloningas,
: paslaugus mažiems ir beturčiams,
: galingas prieš išdidžius ir galiūnus...

III. Gyvenimo kelrodis

Šitą Moterį Dievas iškėlė žmonijos viršūnėj, o Bažnyčia ją gerbia virš visų tvarinių ir ją pristato

: kaip Dievo kūrini, kuriuo grožėtis,
: ir kaip Sesutę, kurią sekti gyvenimo keliu.

— Marijos, dangun paimtosios, asmeny, Dievas parodo kokion aukštybėn ją iškėlė, pašaukdamas ją išganymo plane būti įsikūnijusio Žodžio Motina;

bet tuo pačiu parodo ir tikslą, kurio visi, nors ir ne tokiam pačiam laipsny, esam pašaukti siekti, gyvendami kaip Jinai:

: mylėdami, Kaip Ji, artimą,
: tarnaudami Dievui, visad pildydami jo valią,
: reikalaujami pasauly teisingumo ir lygybės.

— Dangun Paimtosios asmeny Bažnyčia jau pasiekė “pilnatvę, kuria yra be dėmės ir raukšlės”; bet mes, gyvenantys žemėje, dar turime stengtis “augti šventume, nugaldami nuodėmę”;

todėl turime kelti akis į Mariją, “kuri šviečia visai išrinktųjų bendruomenei dorybių pavyzdžiu” (LG, 65).

Tačiau kelti akis į dangų nėra... “pasimesti debesyse”;

tai nuolat žvelgti į “Gyvenimo Žvaigždę”, duodant savo gyvenimo valčiai tiesią kryptį.

Paprasta šventės Evangelijos pabaiga: “Marija prabuvo pas Elzbieta apie tris mėnesius, o paskui sugrįžo į savo namus”.

Sugrįžo į savo namus. Su visu paprastumu tada — į Nazaretą; vėliau — į Dangų, į savo tikruosius Namus!

O mes, kiek laiko dar liksim čia, kaip “svečiai ir keleiviai” šioj žemėj? Keturiasdešimt... penkiasdešimt... aštuoniasdešimt metų?

Ateis ir mums laikas grįžti “namo”. Ten, kur Marija!

Ji, kaip Motina, mūs laukia. Tik kad nepaklystum!

Nereikėtų paklysti. Juk jei “visi keliai veda į Romą”, į dangų veda tik vienintelis kelias — Kristus.

Ir šiandien Marija mums primena, kaip kadaise Kanos vestuvių rengėjams: “Darykite, ką tik jis jums lieps”! (Jo 2,5).

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DĖMESIO LIETUVIAI!!!

CONCISA IMÓVEIS YRA VISŲ LIETUVIŲ NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turta.

Galime jums pasiūlyti geriausias namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATŠILANKYMO

išgersime kartu kavutę.

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

Kun. Antanas Sabaliauskas, SDB

KELIONĖ PO ŠVENTĄJĄ ŽEMĘ 1982 M.

Balandžio mėn. 6 d.

Su Betliejaus saleziečių provincijolu anksti rytą visai dienai išvykome Mirusios jūros link. Pats Jeruzalės miestas yra gan aukštai nuo jūros lygio. Gi Mirusioji jūra yra 400 metrų žemiau jūros lygio. Nuo Jeruzalės aukštumų giedrią dieną galima įžvelgti Mirusios jūros kraštelių. Važiavome per Judėjos dykumą, kur protarpiais buvo pastebima didelės besibaigiančių avių bandos ir matėme taipgi pakelėje bedujinų palapines ir šalia jų kupranugarių būrius. Šalia iš Jeruzalės į Jeriką vedančio kelio aplankėme užėigą, kuriuje gerasis samaritonas patalpino plėšikų sužeistąjį pakeleivį. Netrukus, staigiai žemyn besileidžiant, pasiekėme ir Mirusiąją jūrą, kurios viduriu dabar eina Izraelio—Jordano siena. Mirusioji jūra yra 47 mylių ilgio ir 10 mylių pločio. Ji yra 1290 pėdų žemiau jūros lygio ir tarpais siekia 1.278 pėdas gilumo. Nuvykome į patį tos jūros pietinį galą. Patogesnéje vietoje išlipus paimti keletą fotografijų, teko matyti kaip toje jūroje besimaudantieji visai lengvai paviršium plūduriuoja ir net stengdamiesi, negali giliau pasinerti dėl didelio tame vandenyje druskos ir kitų chemikalų kiekio. Aš, tik ranką pavilgęs paragavau to vandens ir tuoj reikėjo išspiauti, nes burna nuo jo pradėjo perštėti. Ten paplaukioję mėgėjai tuoj eina nusiplauti druską po paplūdimyje įrengtais gėlo vandens dušais. Toje pat jūroje, kiek paplaukioję įvairaus dydžio laiveliai, tuoj ištraukiami į krantą, kad chemikalais tirštas vanduo nesuėstų laivelio dažus ir metalą. Toje jūroje, kurios vanduo yra papildomas Jordano upės įtaka, nėra jokios žuvies ar šiaip kitų gyvūnų. Šios jūros vanduo karštame klimato stipriai garuoja ir jos paviršius žymiai slūgsta. Girdėjau, jog Izraelio valdžia yra suprojektavusi prakasti kanalą iš Viduržemio jūros į Mirusiąją, kad pakėlus jos vandens lygį ir žemyn krentantį vandenį panaudojus įruošimui elektros jėgainei. Pagal Mirusiąją jūrą yra išvestas geras asfaltuotas kelias ir yra keletas kurortinių miestelių bei kibucų.

Pietiniame Mirusios jūros gale yra išlikusi buvusi paskutinė žydų tvirtovė, Masada vadinama, ant aukšto iš visų pusių stačiais tarpekliais atkirsto kalno

plokštumos. Po romėnų 70 metais Jeruzalės paėmimo, žydų kariuomenės likutis — apie 1.000 — su šeimomis įsitvirtino Masadoje ir per tris metus aršiai gynėsi prieš apačioje juos apsupusius ir puolančius daug kartų skaitlingesnius romėnų legijonierius. Siauriausioje tarpeklio vietoje romėnų atvaryti žydų vergai pradėjo užpilti griovį, kol įvairiomis tų laikų kovos priemonėmis prilipo viršų ir būtų paėmę visus, ten esančius ir besiginančius žydus, bet šie, pastarieji, vieton eiti vergijon, sutartinai visi išsižudė. Šis herojiškasis žydų pavyzdys visais laikais jiems buvo naujo ryžto skatintojas priešų atžvilgiu. Dabartinio Izraelio kareivių priesaikoje yra minima, jog "Masada daugiau nebepasikartos..."

Grijtant, užsukome į Kuran, kur buvo atrasti likučiai žydų sektos — esėnų — gyvenvietė ir kurios apylinkės buvo rasti užmaskuotuose kalnų urvuose jų rašyti šv. Rašto rankraščiai.

Tą dieną aplankėme taipgi Jeriko miestelį, 820 pėdų žemiau jūros lygio Jordano upės slėnyje. Tai tikra apelsinų, bananų, datulių palmių ir įvairių vešlių daržovių oazė. Savo vandens šaltinių gausiomis versmėmis ir žemės derlingumu Jerikas laikomas žmonijos lopšiu 7 ar 10 tūkstančių metų senumo. Šiame mieste yra minimi Kristaus padarytieji stebūklai, kaip aklyjų pagydymas bei įvykis su Zakėjumi.

Balandžio mėn. 7 d.

Aplankiau Hebroną. Tai veik išimtinai musulmonų miestas su didžiule mečete, kurios rūsiuose yra palaidoti Abromas, Isaokas, Rebeka, Jokūbas ir Lee. Hebronas yra laikomas šventu musulmonų miestu, kadangi ten ilsisi Abromo ir jo palikuonių palaikai. Jie visi yra laikomi musulmonų pranašais. Hebrone Dovydas buvo išrinktas karaliumi ir jis čia gyveno pirmuosius septynis savo karaliavimo metus. Hebrone 1920 metais musulmonai išžudė visus žydus.

Pakelėje dar užsukome į Mambre, kur po ažuolu Abromą aplankė angelai ir jam išpranašavo sūnaus Izaoko gimimą. Hebrone — kas yra irgi 1967 metais Izraelio okupuotoji teritorija — ant kalvų yra pristatyta puošnių žydų sodybų.

Po piet nuvykau į saleziečių teologijos seminariją Cremisan — irgi Izraelio užimtame vakariniame krante, šalia pat Jeruzalės. Seminarijoje mokosi 15 saleziečių teologų, kurių tarpe yra etijopie-

čių, sirijiečių, libaniečių, iš Haiti ir du iš Lenkijos. Šioji nuosavybė turi 70 hektarų vynuogynų, iš kurių ir iš supirktyjų gaminama apšciai vynu. Tik pernai metais, pasakojo man vienas salezietis broliukas, buvo parduota apie vieną milijoną bonkų. Atskirame dideliame pastate yra moderni vynu darykla, kurios rūsiuose stūkso milžiniškos statinės pilnos to skystimėlio. Sako, jose laikoma 150.000 galionų vynu. Ten nuolatos dirba penki samdyti darbininkai arabai ir trys saleziečiai broliukai. Tai milijoninės vertės objektas. Pakeliui į namus sustojome arabų šeimoje, kurios tėvas kaip tik dirba toje vynu darykloje. Jis yra arabų pabėgėlis. Jo šeima susideda iš 12 vaikų (8 berniukai ir 4 mergaitės) ir be jų dar 4 vaikai mirė tik gimę. Po Izraelio šešių dienų karo, jie buvo, sako, išvaryti iš savosios nuosavybės ir gyveno uolų pakriautėje. Ten pastebėjau, jog arabai paprastai valgo sėdėdami ant žemės ir taip pat ant žemės miegą. Betliejaus saleziečių mokyklos direktorius man pasakojo, jog iš 400 toje mokykloje besimokančių mokinių (daugumoj musulmonai) pravedus apklausinėjimą, pasirodė, jog vidurkis yra iš 8 vaikų šeimoms.

Balandžio mėn. 8 diena.

Šiandien iš ryto aplankėme Emausą, kur Kristus prisikėlęs prisijungė prie dviejų savo mokinių, keliaujančių iš Jeruzalės. Jie jį vėliau atpažino iš duonos laužymo. Nededokas Judėjos miestelis apie 8 mylias nuo Jeruzalės į šiaurės vakarus, stovys labai kalvotoje, tačiau žaliroje apylinkėje. Čia sutikau lietuvį pranciškoną brolių Jeronimą Petrauską iš Šiaulėnų parapijos. Jis jau 75 metų amžiaus ir 35 metai kai gyvena Šv. Žemėje. Iš čia jau tris kartus jis aplankė Lietuvą ir šiais metais gyrėsi ten dar nori vykti. Jis dar kalba gerai lietuviškai ir rašo itališkai eilėraščius, kurių puošta ir man padovanojo.

Ir prie Emauso ant kalvų yra pristatyta, kaip paprastai, gražių ir iškaistingų bei daugiaaukščių žydų sodybų. O kur tarp arabų Izraelio okupuotoje teritorijoje yra kiek atskirų žydų apgyventų namų — ten aplink yra priversta neperlipama spygliuotų vielų tvora, kad apsisaugojus nuo arabų kerštingų antpuolių. Po piet iš Betliejaus nuvažiavau vėl į Jeruzalę, kur Panešės Švč. į Dangų Ėmimo bažnyčioje Vatikano delegatas su 30 saleziečių kunigų (kurių tarpe buvau ir aš) koncelebravo Kristaus Paskutinės Vakarienės Mišias ir pašventino vieną salezietį seminaristą diakoną.

(bus daugiau)

● Esame didingos istorijos tauta ne tik laimėjimais, bet ir pralaimėjimais — ne tik žalgiriu, bet ir Kražiais.
DR. J. GIRNIUS

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

À JUVENTUDE LITUANA

A redação de "ML" quer salientar, que este artigo do Alexandre Valavičius, devia ter sido publicado no número passado, porém não houve tempo para prepará-lo para a impressão. Por isso não foi por culpa de "ML" e sim porque foi-nos entregue tarde.

Red.

No final do ano passado, um número não pequeno de jovens havia se reunido na Ramovė, provenientes de diferentes grupos da Colônia, a fim de aglutinar forças para que se conseguissem maior alcance nos trabalhos da juventude. Para surpresa de muitos, ao final daquela reunião surgiram quatro comissões: Cultura, Promoções Sociais, Esportes e Comunicação. Parece que agora só deveriam soprar ventos favoráveis para a juventude lituana, pois até então a BLJS desde a sua fundação caminhava por um caminho árduo de aceitação e reconhecimento por diversas frações da colônia lituana.

As comissões juntamente com seus integrantes funcionaram muito bem, haja vista todas as restrições de tempo que todos temos e tinhamos. Não correu tudo às mil maravilhas, porém sempre houve humildade de se verificar o que não andava bem para procurar melhorar, já que possuíamos algo em comum: "o desejo de unir-se".

No entanto, no início de julho começaram a surgir atitudes torpes no meio de alguns "jovens": a edição do "MES" do dia 08 de julho p.p., ainda sob a égide da BLJS, trazia um artigo sem assinatura, intitulado "A colônia está morrendo?"

O que houve foi uma usurpação do "Mes" por elementos estranhos até agora aos leitores do Mūsų Lietuva. Desta feita, a diretoria da BLJS vem de público apresentar o seu repúdio a tais atitudes, não se responsabilizando pela edição do dia 08 de julho p.p., bem como as subsequentes. E por falar em "colônia que está morrendo", que fique claro aos obscuros autores do referido artigo:

— Essa polêmica arrasta-se desde o início da década de 1970, porém, quem VIVEU e PARTICIPOU desta mesma colônia desde aquela época até hoje sabe o que de concreto foi feito e com muito sangue novo injetado.

Infelizmente, este lamentável obscurantismo do "Mes" continuou na edição do dia 15 de julho p.p. na coluna "Reflexões": falou-se em união (sic.), oportunidade de colocar as impressões da juventude (em nome de quem?), quanto ao funcionamento da paróquia lituana no Brasil, etc.

Chega-se à edição do "Mes" do dia 22 de julho p.p. e o autor da coluna "Reflexões" continua acobertado.

Quem as escreveu em nome da juventude? A propósito, as "reflexões" desta edição são, sob alguns aspectos, ultrajantes à Comunidade Lituano-Brasileira e a BLJS, pois o não identificado autor parece desconhecer ou esquivar-se daquilo que significou para a Colônia aqui no Brasil a participação e realização de Assembléias das Comunidades Mundiais, Congressos Sul-americanos, Congressos da juventude ou festivais folclóricos.

Nesta mesma edição, leia-se a coluna "Renovação", onde muitos talvez se perguntem: — de quem e por quem?

Ainda assim, leia-se a desvinculação do tal "grupo" da Valdyba da BLJS. Aquilo que se construía aos poucos entre a BLJS e os representantes das Comissões então formadas foi desvanecido de uma forma vil.

As pessoas lúcidas e sensatas da Colônia perguntar-se-ão: afinal este "grupo" não está se embrenhando por um caminho já percorrido outrora por pessoas de mentalidade decrépita — aquele caminho que semeou desavenças e cisões rancorosas, as quais tenta-se hoje com grande dificuldade superá-las? Ou afinal o "grupo" desconhece a história não muito distante da Colônia?

Finalmente no último dia 29 p.p. o "grupo" vem se identificar junto ao público através de GAL — Grupo de Ação Lituana (sic.).

Falam em nome da juventude lituana, como se tivessem direito ou procuração para tal, falam em Centro de Comando (sic.) e até já se auto-elogiam sem serem apresentados aos leitores do Mūsų Lietuva.

Conforme bem lembrado pelo presidente da BLB, Sr. João Tatarūnas em artigo nesta mesma edição do dia 29 p.p., a origem e existência da Comunidade Lituana e da Aliança da Juventude Lituana no mundo e nos diferentes países através de suas unidades locais, está muito bem fundamentada e estabelecida desde que se fundou no mundo livre o Comitê Supremo de Libertação Nacional em 1949.

Portanto, são as Comunidades Lituanas e as Alianças das Juventudes Lituanas as legítimas "de jure" representantes da nação lituana além da Cortina-de-ferro, todas elas com diretorias eleitas livre e democraticamente por mandatos de tempo definidos.

A BLJS está aí para ser elogiada e criticada. Hoje está em curso o mandato 79-83. Depois deste, haverá mais uma vez eleições e os vencedores terão que dar continuidade a Jaunimo Sajunga, pois é através dela que nós jovens entre 16 e 35 anos, estamos ligados a todos os lituanos do mundo. Para tal, é preciso não derubar o que foi construído, mas unir esforços.

Aleksandras Valavičius
presidente da BLJS.

VEM AÍ...

FOTOGRAFIA

A Biblioteca de Vila Prudente, sempre dedicou muita atenção aos lituanos.

Lá já foram realizadas: exposição cultural sobre a Lituânia e por ocasião da Páscoa uma exposição e curso de pintura dos marguçiais.

Atualmente tem lugar uma exposição de fotografias relembrando tais eventos e a comemoração da independência lituana, com muitos rostos conhecidos de gente daqui e de visitantes estrangeiros que na ocasião se encontravam entre nós.

Cabe lembrar aos interessados que na Biblioteca funciona uma secção de livros em lituano.

Vamos prestigiar mais esta atenção que nos é dedicada.

CARTA DOS LEITORES

Quem nos escreveu foi o nosso amigo de luta Flávio Bacevičius, que está atualmente na Colômbia a trabalho. Perguntou do "MES" e mandou um forte abraço para todos os amigos.

KALANTA

Há 10 anos, em sinal de protesto pela opressão e domínio soviético na Lituânia, Romas Kalanta ateou fogo nas vestes e deu a vida exigindo "LIBERDADE PARA A LITUÂNIA".

Em Kaunas, onde tal fato ocorreu, seguiu-se grande revolta e inúmeras manifestações, queimaram-se bandeiras soviéticas e hastearam-se as proibidas bandeiras lituanas.

A chegada de reforços militares abafou a manifestação, com espancamentos, mortes e inúmeras prisões.

A imprensa não escreveu muito a respeito, outros assuntos tomaram o seu lugar.

Mais sentimentalismo e valor pelas nossas causas.

OUTRA DATA IMPORTANTE QUE PASSA DESPERCEBIDA ENTRE NÓS

Os jornais argentinos "Laikas" e "A.L. Balsas", estamparam fotos e escreveram sobre Darius e Girėnas.

No amplo salão do "Argentinos Lietuvių Centras", solenemente comemorou-se a "Išėvių diena" e o vôo heróico de Steponas Darius e Stasys Girėnas, isto em 16/07/1933. Estes homens, após atravessarem o Atlântico, no minúsculo "Lituanika", foram covardemente abatidos e morreram na floresta de Soldinas, bem próximos da Lituânia, sem alcançarem o objetivo final.

Nós, no Brasil, não lembramos esta data como nossa vizinha Argentina, talvez porque eles apreciam mais a aviação do que nós. Boa desculpa.

NOVA REPORTAGEM SOBRE O ALMOÇO DO NEMUNAS

O almoço realizado pelo grupo de danças folclóricas "Nemunas", realmente foi um sucesso.

O salão da Sajunga ficou repleto, e o ambiente foi de alegria e descontração. Foi oferecido aos convidados farta mesa, com muitos pratos preparados pelo próprio grupo.

Houve sorteios, leilão e apresentação de algumas danças lituanas.

Cada elemento do grupo procurou dar o máximo de si, contribuindo da melhor maneira possível.

Um belo exemplo de cooperação e coleguismo.

Parabéns a todos e esperamos que isto sirva de incentivo aos demais grupos de jovens da Colônia.

G. A. L.

Sobre o Brasil . . . . .

No último número Ateitis (4/1982), saiu um artigo de autoria do P. Šeškevičius a respeito dos últimos anos e dias da vida do Dr. Eliseu Draugelis (morreu com 94 anos de idade), patrono do grupo dos Ateitininkai de São Paulo, dando dados sobre sua vida e atividade na colônia lituana.

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P. 4421-01000 S. Paulo, SP

mes

Dirigido pelo G.A.L. Coord. Hercules Celešauskas

INFORMATIVO DA JUVENTUDE

REFLEXÕES

É importante para o Homem parar, e o é ainda mais saber utilizar estas paradas. Isto lhe é indispensável para poder refletir e decidir. O Homem moderno, trepidante e exteriorizado, é cada vez mais impessoal. Nele, os automatismos substituem a livre decisão. E ele os aceita passivamente porque lhe evitam esforço maior. É preciso ajudar os Homens a se reeducarem a si mesmos, infundindo-lhes o senso de suas responsabilidades. Porque são Homens, devem assumir plenamente sua vida. E o farão se souberem, não apenas deter-se, mas refletir, julgar e decidir-se por si mesmos.

O cristão pode contentar-se em viver, pura e simplesmente como homem. É iluminado pela fé que ele olhará a vida, julgará as coisas e se empenhará na ação.

E se estudarmos separadamente como o fazemos agora, separadamente, a atitude humana e a atitude cristã, é para mostrar mais claramente a necessidade da reflexão e da decisão mesmo no plano puramente natural. Não nos cansamos de repetir que para o cristão esses planos não são distintos: ele não pode viver em alguns momentos apenas como homem e em outros como cristão.

M. Quoiat

ENCONTRO INESPERADO

Os participantes do G.A.L., Grupo de Ação Lituana, estiveram no domingo passado com Arvydas Žigas para um bate-papo descontraído sobre os problemas que a juventude lituana tem enfrentado nos EUA e Brasil.

O dirigente do G.A.L., CLAUDIO BUTKUS, explicou ao visitante o trabalho que o grupo tem realizado e os objetivos a serem atingidos, bem como mostrou as comissões em que está dividido o grupo: dirigente, Claudio Butkus; orientadores, Arnaldo Zizas e Juan Dielininkaitis; comunicações: "Mes", Hercules Cilišauskas; cultura Claudia Pratali e esportes, Ricardo Bendoraitis.

Ficou claro que o objetivo do grupo é MOBILIZAR a juventude da Colônia, sendo esta a razão primeira que motivou a sua criação.

SOCIAIS

ANIVERSÁRIOS DO MÊS:

Nossos cumprimentos à querida amiga Silvia Bendoraitis Machado a quem parabenizamos duplamente: por seu aniversário dia 14, e pelo nascimento do Eduardo, dia 27/05.

À família nossos votos de muitas felicidades.

Nossos parabéns também aos demais leitores que aniversariam este mês.

11/08 – Luciana Pumputis.

27/08 – Lilian Mikalkenas

O NOSSO JORNAL

Como tudo hoje em dia está atravessando uma crise financeira, também o "Mūsų Lietuva" se equilibra de maneira precária sobre o seu apertado orçamento.

A falta de recursos, aliada aos poucos membros dispostos e com disponibilidade para nele trabalhar, faz que o fardo se torne cada vez mais pesado.

Para tentar amenizar o lado financeiro foi lançado um concurso para ver quem consegue arrecadar mais assinaturas novas para um jornal da América Latina.

Este concurso já está no meio e o "campeão" não conseguiu ultrapassar a marca de 10 novas assinaturas (sem contar que são poucos os concorrentes).

Temos de dar um incentivo maior a nosso jornal e embolsar o prêmio que virá em dólares (\$\$\$).

ESPORTE

TAÇA DAS NAÇÕES

A Lituânia foi espetacular na IV Taça das Nações de São Caetano do Sul, conquistando o vice campeonato.

No primeiro jogo noturno, que se realizou no Estádio São José, a Lituânia venceu a ágil equipe do Japão. Muita fibra e esforço dispenderam os companheiros do Tadeu. Grande destaque teve Douglas Krumszlys, nosso goleiro, que além de praticar defesas espetaculares defendeu um penalti, contribuindo para que o resultado fosse 4 x 2 a nosso favor.

No 2º jogo, realizado na noite de 5/8/82, sob os refletores do mesmo estádio, foi contra a Itália que a nossa seleção mostrou o seu bom futebol. O resultado foi 1 x 1, considerado muito bom, contra uma equipe forte e técnica, que joga reforçada por um lituano (nº 4).

O 3º jogo já teve lugar em outro local, o Estádio Lauro Gomes e lá enfrentamos a equipe do Chile e o resultado foi 2 x 2.

Este empate nos tirou a chance de chegarmos a campeões, pois se vencessemos teríamos de disputar novamente com a Itália.

Neste último jogo, tivemos talvez excesso de confiança, pois de antemão contávamos com a vitória, subestimando o adversário.

Estamos satisfeitos em sermos vice-campeões e o que se destaca: INVICTOS.

Quanto as torcidas, a chilena conquistou o troféu. A lituana também se destacou, principalmente com as canções jovens, comandadas por Claudio Butkus e sua armonica.

Uma bonita participação foi a do Nemunas que com sua alegria animou a torcida.

Parabéns aos participantes, incentivadores e principalmente aos jogadores.

• Daugiausia tie peikia, kurie mažiausiai veikia

OS LITUANOS E O LITUANISMO

Após ler alguns artigos publicados em n.ºs anteriores do "Mūsų Lietuva", por lituanos da Moóca e V. Zelina, notei que a juventude está sendo considerada simplesmente como um grupo de crianças que só pensa em se juntar nos bares para beber, ou para brincar de roda.

Felizmente nós, jovens, estamos sendo movidos por um ideal que entendemos ser dos mais nobres, e sentimos muita dor no coração quando esse idealismo é utilizado para reacender antigos conflitos, por pessoas que não estão tentando unir-se nesse sentimento de patriotismo, que ultrapassa as palavras.

Em nossa época, a realidade é diferente, e agora os jovens se encontram nas pizzarias, não só para beber, mas para dançar e cantar músicas lituanas. Isso evoca nosso lituanismo e une a todos, na alegria de podermos lembrar uma terra e um povo que nem sequer conhecemos.

Seria muito bonito se pudessemos nos juntar para conversar e cantar em nosso Jaunimo centras.

Lamentavelmente nossa realidade é outra. Nessa hora começamos a perguntar, qual seria a razão pela qual o trabalho cultural na colônia, não estava sendo dirigido para um mesmo fim? Por que os vários núcleos não se uniam para elevar o nome da Lituânia?

A resposta foi uma só: simplesmente, aqui as pessoas se consideram mais importante do que os grupos onde elas participam, e esses grupos mais importantes do que a própria colônia.

Infelizmente esse pensamento entre muitos de nós, lituanos, é comum, e as consequências estão aí para comprovarmos:

– Uma grande quantidade de grupos independentes, que raramente se encontram para promover algum evento.

– A grande desunião criada entre os vários núcleos, exemplos: Sto. André, Moóca, V. Zelina, V. Anastácio, Casa Verde, e outros.

Sinceramente, por mais que nos esforcemos, não compreendemos quais foram os motivos que causaram toda essa triste situação, mas de uma coisa temos certeza: Esse pensamento individualista não ajuda em nada nossos esforços, muito pelo contrário, apenas cria inimizades que afastam ainda mais a juventude.

Nada temos a ver com os rancores de décadas atrás, nem é justo que continuemos carregando um fardo que não é nosso.

O que deixa muita tristeza é que ainda hoje existem famílias que proíbem a participação de seus filhos em certas atividades culturais, devido a essas brigas ultrapassadas.

Se quisermos realmente ter uma colônia, e fazer com que ela cresça, devemos simplesmente fazer o melhor que pudermos.

Ačiū

Klaudijus Butkus

OUTRA VEZ O VOLUNGÉ

No ensaio de domingo último do Volungé, a presença de dois convidados especiais: Arvydas Žigas e P. Kidykas.

Apesar de ser, como já foi assinalado, um simples ensaio, ambos se mostraram bastante contentes com o que viram, ou melhor ouviram.

IŠ AMERIKOS RAŠO

Inž. Algirdas Idika

PASAULINĖS FUTBOLŲ PIRMENYBĖS

Korespondencija iš JAV-bių

Amerikos spaudoje ar TV yra mažai žinių apie kitus pasaulio kraštus, o dar mažiau apie Braziliją. Beveik viskas yra beisbolas, amerikoniškas futbolas, nacionalinės ir vietos žinios arba Izraelio reikalai.

Net toks pasaulinio masto įvykis, kaip futbolo pirmenybės Ispanijoje, kurios patraukė viso pasaulio dėmesį, su 1,5 milijono žmonių prie televizijos aparatų, čia nerado didesnio atgarsio. Laikraščiuose su 4-6 puslapių sporto skyriumi, viskas užpildyta apie beisbolą, krepšinį, arklių lenktynes, golfą, bokso, tenisą, amerikonišką futbolą (nieko bendro neturi su tikruoju futbolu), bet apie tai, kad Ispanijoje vyksta pasaulinio masto futbolo varžybos, jūs rasite kas kelintą dieną, smulkiomis raidėmis 2-4 eilutes. Per TV žinių programą, kartais blyksteli kelių sekundžių iškarpa, ir tai ne kasdien.

Vieną kartą teko skaityti kažkokiam tai laikraštyje ar žurnale, kad futbolo pirmenybės Brazilijos ekonomikai duoda didelius nuostolius. Kiekvieną kartą, kai žaidžia Brazilijos rinktinė, visas kraštas sustoja, niekas nedirba ir tokiu būdu valstybė turi 250 milijonų dolerių nuostolių. Jeigu tas yra neperdėta, tai Brazilija per 4 žaidimus neteko vieno milijono dolerių.

Didieji TV kanalai NBC, CBC ir ABC futbolo pirmenybes ignoravo. Kas domėjosi, galėjo susirasti vieną kitą stotį iš mažesnių miestelių, kurios žaidimus perdavė. Iš nedaugelio žinučių ir komentary, buvo galima susidaryti vaizdą, kad Brazilijos rinktinės ankstyvas iškritimas, čia sukėlė didelę nuostabą, nes Brazilija buvo laikoma absoliutiniu favoritu. Finalinės rungtynės, tarp Vokietijos ir Italijos, sukėlė didesnę susidomėjimą ir buvo perduodamos net kaikiurių didžiųjų TV tinklų su tūkstančiais televizijos stočių.

BARBARIZMAI

Mūsų tautiečiai, ilgesnį laiką pagyvenę svetimuose kraštuose, pradeda naudoti svetimus žodžius, barbarizmus. Amerikos lietuvių pasikalbėjimuose galima dažnai išgirsti įterptą vieną kitą anglišką, aplietuvintą formą, žodį. Nėra išimtis ir Brazilijos lietuviai, su pasibaisėtina didele daugybe barbarizmų. Bet, grįškime prie "amerikonų". Pailiustruimui įdedame šį mažą vaizdelį, kuris yra sukomponuotas iš atskirų autentiškų frazių ir žodžių, kuriuos mūsų šaliai gana dažnai naudoja.

Nustebytas kaimynas ir sukarvyta mėsa

— Tėvai, ar girdėjai? Mūsų kaimyną rado nustebytą (nudurtą). Gal nueitum pažiūrėti? Nuėjęs neužtruk labai ilgai, nes žinai, reikia mėsą sukarvyti (supiaustyti), negi dėsiu ant stalo tokį didelį pyšį (gabalą). Grįždamas pašauk namo Džanuką, nes jisai išrunino ant stryto (išbėgo ant gatvės) ir susifaitavo su boisais ant kornerio (susimušė su berniukais ant kampo). Dabar greičiausia sekančiose duryse (kaimyniniame name) ty-vy vačina (televiziją žiūri). Juk žinai, kaip jisai kartūnus laikina (humoristinius piešinius mėgsta).

PREZIDENTO REAGAN'Ų UŽPUOLIKO BYLA

Kaip visi žinome, prez. Reagan'ų užpuolikas buvo išteisintas, kaip psichiniai nesveikas. Be prezidento, jisai sužeidė dar 3 asmenis, iš kurių vienas liko invalidas visam amžiui, suparalyžuotas. Teismas buvo vilkinamas virš metų laiko. Buvo pradėta kaltinti policiją, kad ji pažeidė suimtojo piliečio teises, apklausinėdama banditą be jo advokato žinios. Kalėjime iš suimtojo buvo paimta jo užrašų knygutė. Vėl pasipylė histeriški šauksmai, kad piliečio teisės yra laužomos, kad tai yra ne kas kita, kaip policijos ir kalėjimo pareigūnų sauvaliavimas.

Teismas buvo tikras farsas. Užpuoliko tėvai, giminės, draugai ir visa eilė garsių gydytojų — psichiatrų, gaudino jury komisiją, koks nelaimingas buvo ir kaip daug kentėjo įsimylėjęs j artistę šitas jaunikaitis, kad meilės aistrų ugnyje prarado sveiką nuovoką ir nežinojo ką daro. Kad užpuoliko peršautos aukos tikrai daugiau kentėjo ir kenčia dar ir dabar, teisme niekas visai neužsiminė ir dėl to galvos nesuko. Laikraščiai kasdien talpino liudininkų parodymus pasikėsintojo naudai. Pasisakymai ir parodymai bandito nenaudai, nebuvo talpinami. Televizija kasdien žmonėms plėvė smegenis, kad "Jaunuolis" (27 metų) yra nekaltas, nes pasikėsinimo momentu jisai laikinai išprotėjo ir tokiu būdu už savo veiksmus neatsako, Teisė-

jas buvo negras, tas pats, kuris dar prieš teismo posėdžius kaltino policiją pasikėsintojo pilietinių teisių pažeidimu. Jury komisija — 11 asmenų negrai ir tik vienas baltas.

Pasikėsintojas buvo viceprezidento Bush'ų šeimos draugų sūnus. Tėvams kurie yra turtingi, visa šita teismo "piada" kainavo beveik vieną milijoną dolerių. Viskas buvo suorkestruota ir faktai manipuluojami "slaptųjų jėgų", kurios Amerikoje beveik viską kontroliuoja. Yra žinotina, kad pagal USA įstatymus, asmuo sulaukęs 14 metų amžiaus, yra atsakomingas už savo veiksmus ir gali būti teisiamas ir baudžiamas.

IŠTREMTOJO KRISTAUS SKUNDAS

Poezija iš pavergtos Lietuvos (MS)

Aš — tremtinys didžiausias,
Nekenčiamas esu,
Nors trokštu vien tik gero,
Gyvenimą nešu.

Nors laisvės ir lygybės
Pramyniau aš kelius,
Bet šiandien mano žodis
Daug kur nelegalus.

Kai vyksta asamblėjos
Ir sutartys tautų,
Yra ten daug kam vietos,
Tik aš jos nerandu . .

Mokykloj apie Dievą
Vaikai negirdi jau,
Ir trypia mano širdį,
Nors taip juos pamilau.

Ligoninėj j kryžių
Žvelgt mirštant nevalia —
Net to pavydi vargšams
Juoda, pikta, galia.

Išvytas iš mokyklų,
Šventovių ir širdžių,
Erškėčiais vainikuotas,
Apspiaudomas kenčiu;

Ir klaidžioju atstumtas —
Pabeldžiu, pašaukiu
Ir kantriai, tyliai laukiu,
Gal atsiras tokių,

Kurie atvers man sielą,
Į vidų pasikvies
Ir bent lašelį meilės
Žaizdų ugnin įlies . .

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUES

NR. 12(71)

Aleksandras Plateris

CODIFICAÇÃO DAS LEIS NO GRÃO DUCADO * DA LITUÂNIA

(*) – Nome usado na época pelos Reinos e Impérios do Leste Europeu.

Algumas Características do Estatuto

As três versões do Estatuto Lituano diferem consideravelmente quanto à influência que exerceram na vida do país. A primeira versão esteve em vigor 40 anos, de 1529 a 1566, e depois foi praticamente esquecida, até que os pesquisadores começaram a investigar a história das leis lituanas. O seu interesse é necessariamente limitado a pequeno número de especialistas. O Segundo Estatuto esteve em força por um período ainda menor, de 1566 a 1588. Depois durante séculos permaneceu como lei nas terras que hoje pertencem à Ucrânia, e pode ser de grande interesse para os estudiosos de direito tanto da Ucrânia como da Lituânia. Já o Terceiro Estatuto que vigorou durante um quarto de milênio (de 1588 a 1840) teve influência considerável na vida legal e social da Lituânia, incluindo tanto os territórios etnicamente lituanos como os etnicamente bielo-russos; esse Estatuto é importante para compreender a vida na Lituânia durante este longo período de tempo.

Durante o período da República, o estado era governado por "Baiorai" e só eles é que tinham liberdade de direitos, portanto o Estatuto regia tanto a vida do estado como a dos "Baiorai". A opinião expressa por alguns estudiosos de que o Estatuto era uma lei exclusiva para a pequena nobreza é parcial, pois o Estatuto regulava toda a estrutura de poder do estado lituano, e casos judiciais entre os membros da pequena nobreza e membros de outros estados eram julgados de acordo com o Estatuto. Por outro lado, outras classes tinham para seu uso interno outras leis e não o Estatuto, como por ex. o clero tinha a sua Lei Canônica, as cidades a Lei de Magdeburg, os judeus eram organizados em comunidades chamadas de kakhel e viviam de acordo com as suas próprias leis. Os camponeses eram julgados por cortes feudais, isto é pelo Senhor do feudo ou seus agentes, e não havia prescrições legais de como nos casos judiciais entre os camponeses deveriam ser julgados. Porém como o Estatuto era bem conhecido e altamente valorizado pelos "Baiorai", não pode haver dúvida de que as cortes feudais eram influenciadas pelos regulamentos do Estatuto.

O escopo do Terceiro Estatuto Lituano poderá ser melhor entendido se analisarmos os seus 14 capítulos. Nos 4 primeiros encontramos as leis da constituição e administração do estado lituano; nos 6 seguintes o código civil; e nos 4 últimos a lei criminal. Os títulos dos capítulos e o número de seções de cada um seguem abaixo:

- Capítulo 1 – Da Pessoa do Soberano – 35 seções.
- Capítulo 2 – Sobre a Defesa do País – 27 seções.
- Capítulo 3 – Dos direitos dos "Baiorai" e da Expansão do Grão-Ducado da Lituânia – 51 seções.
- Capítulo 4 – Dos Juizes e Cortes – 105 seções.
- Capítulo 5 – Sobre Questões de Dote, 22 seções.
- Capítulo 6 – Da tutela, 15 seções.
- Capítulo 7 – Sobre a Transferência e Venda de Propriedade, 31 seções.
- Capítulo 8 – Da última Vontade e Testamentos, 9 seções.
- Capítulo 9 – Das Questões de Terra, Direitos à Terra, dos limites de Feudos e Marcos Divisórios – 32 seções.
- Capítulo 10 – Das Florestas, Caça, Árvores com Enxame de Abelha, Lagos e Pastos, 18 seções.
- Capítulo 11 – Dos danos, ofensas e penas por homicídio – 68 seções.
- Capítulo 12 – Dos castigos e Penas dos Comuns e com relação aos Comuns, e dos Cativos que desertam o seu Senhor, e dos Servos, 24 seções.
- Capítulo 13 – Dos Roubos e Penas respectivas, 14 seções.
- Capítulo 14 – Dos Crimes Cometidos por Pessoas de Outros Estados, 37 seções.

As leis do Estatuto regiam as três cortes de cada condado. De modo geral, uma se destinava a casos civis a crimes e a terceira a casos de propriedade. As apelações destas cortes iam para o Supremo Tribunal, instituído pe-

lo Rei Estéfano Batoro, predecessor de Sigismundo Vasa, em 1581. Os juizes do Supremo Tribunal eram eleitos anualmente pelos "Baiorai" em assembleias regionais que se reuniam na festa da Purificação da Virgem, a 2 de fevereiro. Dois juizes de cada Condado. Ao Ducado autônomo de Samogitia foi dado escolher entre estabelecer o seu próprio Tribunal ou aderir ao do Grão-Ducado e eventualmente os Samogitas decidiram a participar do Supremo Tribunal da nação, elegendo anualmente três juizes.

Existiam outras cortes para julgamento de casos específicos como por ex. o Tribunal Espiritual para tratar de casos entre clero e "Baiorai"; dela participavam em igual número, clérigos e juizes do Supremo Tribunal.

O Estatuto desde o início vigorou nos territórios da Lituânia, Bielorrússia e Ucrânia, que no século XVI constituíam o Grão-Ducado da Lituânia. Especialmente notável foi a sua influência na Lei Moscovita ou Russa. Isto pode ser observado no código legal do Czar Alexandre conhecido como "Ulozhenye", promulgado em 1649, onde vários regulamentos estão baseados nas leis do Estatuto Lituano.

O debate continua entre os pesquisadores de direito sobre a origem dos regulamentos legais incluídos no Estatuto Lituano. Muitos dos estudiosos afirmam que o Estatuto é simplesmente a codificação das leis do seu país, da Polonia, Rússia ou outro dependendo da nacionalidade do pesquisador. Isto naturalmente só vem a provar que o Estatuto é um código de leis do qual se pode orgulhar qualquer nação, mas não ajuda a solucionar o problema da origem dos regulamentos prescritos no Estatuto. Tal controvérsia não tem razão de ser, pois os autores do Estatuto não tiveram nenhuma intenção de codificar as leis ou usos de um certo país. Os regulamentos presentes no Código foram recolhidos de várias fontes: os lituanos e os rutenos tiveram o mesmo peso na elaboração do Segundo Estatuto; clérigos versados na Lei Canônica foram nomeados para as comissões de sua elaboração, assim como peritos em Lei Romana; os direitos, privilégios e organização de propriedade dos "Baiorai" seguiram de perto as leis da Polonia; as comissões se reuniam em Vilnius ou outras cidades que se governavam pela lei de Magdeburg, e o Prefeito de Vilnius teve participação ativa em dois projetos do Estatuto; os termos legais lituanos encontrados no Estatuto, que foi redigido em língua eslava – a língua oficial da Chancelaria – atestam também a presença de elementos étnicos lituanos. A importância do Estatuto porém não decorre tanto do material usado e sim do uso criativo de vários materiais para formar um código unificado e compreensível, bem como do estímulo da opinião pública para aprimorá-lo em três versões consecutivas.

O século XVI foi na Lituânia um período de rápido desenvolvimento cultural. Durante um curto período de tempo, o sistema de propriedades de terra foi reorganizado, fundada a Academia dos Jesuítas (mais tarde transformada em Universidade de Vilnius), a publicação dos primeiros livros lituanos. Os três Estatutos foram parte da mesma atividade criativa, e permanecem um elemento importante da herança cultural transmitida pelo antigo Grão-Ducado da Lituânia.

IŠ STOVYKLAUTOJŲ LAIŠKO FEDERACIJOS VADUI

Dėkojame Federacijos Vadui, kad atsiuntė mūsų ateitininkų stovyklai vadovą. Praleidome kartu su juo 9 dienas Lietuvikoje. Ši stovykla dar kartą sustiprino mūsų veiklą Brazilijoje, sujungė mus ateitininkiškon draugystėn, ir atnaujino mūsų ryšį su pasaulio lietuviais. Kad ir mes ateitininkai visuomet dirbtume ir kovotume dėl Lietuvos.

Andrius Valavičius
(studentas)

Dėkoju už dėmesį ateitininkams S. Paulyje. Su Arvydu turėjom progos išmokyti daugiau Lietuvos istorijos, liaudies tautosakos. Taip pat galėjom mūsų ateitininkiškai veiklai daugiau gyvybės duoti.

Ačiū labai.
Milda Remenčiūtė
(studentė)

Geriausias būdas įgyvendinti ateitininkiškus principus sekti gerą pavyzdį. Tokį pavyzdį visuomet mums duoda Ateitininkų Federacija, mumis rūpinasi ir stengiasi kuo daugiausia mums padėti. Mes, Brazilijos ateitininkai, dėkojame Ateitininkų Federacijai, ypač jos vadui p. Juozui Laučkai, kad atsiuntė stovyklai vadovauti studentą Arvydą Žyga.

Robertas Jonas Saldys
(studentas)

Noriu padėkoti Federacijos Vadui, kad vis rūpinasi atsiūsti mūsų stovykloms vadovus. Per juos, stovyklose, daug daiktų išmokau. Per juos išmokau apie lietuvišką kultūrą, daug naujų dainų, Lietuvos istorijos ir daug ateitininkų istorijos ir ideologijos.

Onutė Paula Tatarūnaitė
(moksleivė)

Dėkoju už progą, pažinti Arvydą. Jis mus visus išmokino daug naujų dalykų. Jis man labai patiko. Niekad nemėgau paskaitų, bet dabar pradėdau mėgti. Už visa tai, ką mums suteikėte, tariame nuoširdų ačiū.

Audra Remenčiūtė
(moksleivė)

MIŠIOS

Rugpiūčio (Agosto) 13 d., penktadienį, 19,30 val. V. Zelinoj Prel. Pijus Ragažinskas laikys Mišias už a.a. **VINČĄ NATKEVIČIŲ**, mirusį Vilniuje liepos 13 dieną.

Kviečiami giminės ir tautiečiai dalyvauti pamaldose.

Algirdas Šukys

MŪSŲ MIRUSIEJI

VINCAS NATKEVIČIUS

agronomas, Algirdo Šukio (gyv. Sto. André) švogeri, mirė širdies priepuoliu, Vilniuje, Lietuvoj š.m. liepos 13 d.

Velionis mirė sulaukęs 78 metų. Paliko liūdesy žmoną Joaną, du sūnus – inž. Rimvydą ir agr. Kęstutį, dvi marčias, anūką, giminių ir daug bičiulių.

Gimęs 1904 m. gegužės 12 d. Balsupių km., Marijampolės apskr. 1927 m. baigė Dotnuvos Aukštesniąją Agronomijos Mokyklą. Buvo hipikos (arklių jojimo) specialistas, vienintelis toks visoje Lietuvoje. Buvo kelių žirgynų direktorius. Įvairiose hipikos olimpiadose Kaune (1936 ar '37 metais) laimėjo aukso, sidabro ir vario medalius. Tą pačią profesiją tęsė ir paskutiniaisiais laikais – buvo Žagarės ir Vilniaus žirgyno direktorius. Jo sūnus, agr. Kęstutis Natkevičius, paveldėjo to paties sporto pamėgimą – yra Vilniaus Hipikos Mokyklos treneris ir dalyvavo keliose tarptautinėse hipikos rungtynėse, keldamas Lietuvos vardą.

Velionio brėlis, dr. Vladas Natkevičius, Nepriklausomybės laikais buvo Lietuvos pasiuntinybės patarėjas Paryžiuje ir 1939 m. paskirtas nepaprastu pasiuntiniu ir įgaliotu ministru Maskvoje, kur gynė Vilniaus priklausomumą Lietuvai.

A.A. Vincas labai mylėjo savo šeimą, savo gimtąją Tėvynę. Turėjo daug draugų, kurie visi jį mylėjo. Praėjusiais metais jį, jau sergantį, aplankė jo švogeri Algirdas Šukys su žmona iš Brazilijos.

A. A. JONAS KARVELIS

iš Šimonių parapijos, Utenos apskrities, Brazilijon atvyko 1927 m. birželio 18 dieną.

Gyveno Cidade Edison – Suzano, SP., o mirė š.m. 6 d. ir buvo palaidotas (šeštadienį) š. mėn. 7 dieną, dalyvaujant gausiems velionio gerbėjams.

Paliko gedule žmoną **Genovaitę (Eugeniją) Beitvidaitę** ir 5 vaikų šeimas bei visą plačiąją Bevidų giminę.

7-os dienos Mišios bus š.m. 11 d. (trečiadienį - quarta feira) 19 val. Cidade Edison (Suzano) bažnyčioje.

Visi giminės ir kiti artimieji maloniai kviečiami dalyvauti 7-os dienos mišiose ir šiaip velionį maldoje atminti.

Už ką iš anksto dėkoja visiems

našlė Genovaitė ir vaikų šeimos

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kiosky lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

MŪSŲ ŽINIOS

ŽOLINĖS

Nepamirškite eidami į Marijos Žolinės Šventę (rugpiūčio 15) atsinešti gėlių. Lietuviškos Mišios bus 11 val.

16 val. Šv. Kazimiero Parapijos salėje įvyks stovyklautojų programa su lietuviškomis vestuvėmis ir kitais numeriais. Visus kviečiame dalyvauti. Įėjimas nemokamas.

MAIRONIO MINĖJIMAS

Rugsėjo (setembro) 19 d. Biblioteca Nacional, Mário de Andrade salone vyks oficialus Lietuvos atgimimo dainiaus, Maironio, mirties 50-mečio minėjimas, kurį ruošia Literatūros Ratelis.

ŠEŠTADIENINĖS MOKYKLOS REIKALU

Penktadienį įvyko susirinkimas šeštadieninės lietuviškos mokyklos reikalui. Jame dalyvavo BLB-nės valdybos p-kas p. Jonas Tatarūnas, vicep-kas p. Juozas Vaikšnora, mokyt. Liucija Banytė ir pakviesta antram semestru mokytojai mokyti. Sofija Žūtaitė. Buvo aptarta šių metų antro semestro šeštadieninės mokyklos veikla.

ŠILINĖS ŠVENTĖ

Šiluvos Marijos šventė kartu su Tautos Dienos minėjimu numatyta rugsėjo (setembro) 12 dieną šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Jaunimas įsipareigoja reikšmingai ir aktyviai prisidėti.

NAUJAS PARAPIETIS

Su dideliu tėvelių – Margaretės ir Arūno Steponaičių – bei senelių Marytės ir Aleksandro Bumblų bei Stasės ir Vlodo Steponaičių džiaugsmu rugpiūčio 8 d. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje buvo pakrikštytas AUDRIS KAZIMIERAS, antrasis Steponaičių šeimos naujagimis.

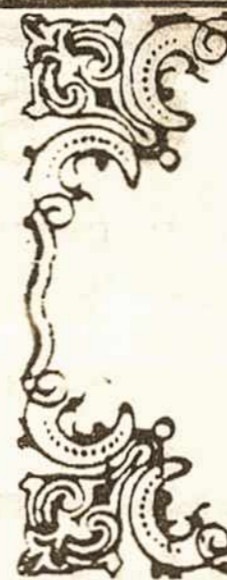
Paskui, senelių Bumblų rezidencijoje, naujasis krikščionis ir, kaip seneliai sakė, šv. Kazimiero p-jos parapietis, "iškėlė" šaunių krikštytųjų puotą.

AUKOS LITUANIKOS KOPLYČIAI

Uršulė Bendoraitienė – Cr.4.000,00
Ona Paukštienė – Cr.3.000,00
Juozas Čiuvinas – Cr.5.000,00
Jonas Tatarūnas – Cr.5.000,00
"Alvorados" artistai per p.M. Vinkšnaitienę – Cr15.000,00

Visiems už aukas nuoširdžiai dėkojame. Prašome ir kitus prisidėti prie Koplyčios užbaigimo.

Koplyčios stogas jau uždengtas. Dabar dedamos grindys. Dar reikia stiklų ir visų vidaus įrengimų bei papuošimų.

GARBES LITUOJA

HELENA NEDALSKAS

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamo širdingą padėką ir geriausių linkėjimus.

Administracija

SPAUDOS VAJUS

NAUJI SKAITYTOJAI

Josė NAVIKAS
Arnaldo ZIZAS
Dorothy Vilkelis FARAH

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Isabel SELIOKIENĖ	Cr.2.300,00
Ona GAIGALIENĖ	Cr.2.500,00
Lionginas GAIGALAS	Cr.2.500,00
Algimantas ŽIBAS	Cr.2.300,00
Rimgaudas JŪRAITIS	Cr.2.300,00
Kl. Regina JŪRA	Cr.2.300,00

Naujus prenumeratorius parūpino Janetė Nikitin Zizienė. Tikimės, kad spaudos vėjus pagyvės dar daugiau iki galo mėnesio. MŪSŲ LIETUVA YRA GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA.

ŠALPOS RATELIS

Į ŠALPOS RATELĮ paskutiniu metu įnešė savo duoklę:

Jonas Jakatanvisky (mėnesinė)	Cr. 2.000,00
Dzidorius Saulytis (mėnesinė)	Cr. 500,00

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugpiūčio (agosto) 15 d.: 11 val. Žolinės pamaldos V. Zelinoj; 15 val. "Lietuviškos vestuvės" (vaidinimas) šv. Kazimiero p-jos salėj; Rugpiūčio 28 d., 19 val. Literatūros Ratelio vakaras šv. Kazimiero p-jos patalpose.

Rugpiūčio 29 d., 15 val.: V. Zelinoj Mišios ir pasitarimas "Liet.Parapijų metų" sąjūdžio tema;

Rugsėjo (setembro) 12 d., 16 val. Šilinės šventė šv. Kazimiero p-joj;

Rugsėjo 19 d. Maironio minėjimas Biblioteca Nacional patalpose.

Stenkimės susistatyti visų organizacijų lietuviškos veiklos kalendorių.

"DAINUOJAM LIETUVĄ"

NAUJA

Lietuviškų liaudies dainų juostelė – Kasetė jausmingai įdainuota Edmundo Kuodžio ir Jono Girijoto liaudies instrumentams palydinti.

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

BLJS

Kviečiame visą Jaunimą kuris domėjasi artėjančiu V-tuoju P.L.J. kongresu atvykti į šį Jaunimo Sąjungos susirinkimą kuris įvyks Rugs. 14, šeštadienį Jaunimo Namuose – Ramovė – 14 valandą. Susipažinsime su kongreso Studijų Dienų akademinė programa ir įvyks diskusijos liečiančios Brazilijos jaunimo rūpesčius ir aktualius klausimus V-tojo kongreso Studijų Dienose.

Šių diskusijų pravedimui talkininkaus, Arvydas Žygas, mūsų svečias ir draugas iš Čicero, Illinois.

BLJS

INSCRIÇÕES PARA O V PLJK.

Estão abertas a partir de 5 de agosto até 16 de setembro próximo.

ATSTOVAI – deverão ser feitas por carta no seguinte endereço:

V PLJK – BLJS
Caixa Postal 4844
01000 SÃO PAULO, SP.

DALYVIAI – por telefone:

275-2619 – Alexandre
273-3224 – Roberto
274-7993 – Bete

Maiores detalhes e informações pedimos procurar a edição passada do Mūsų Lietuva (31/1770) dia 5 de agosto de 1982.

BLJS

STOVYKLOS LAIKRAŠTĖLIS

Praėjusį pirmadienį klebonijoje buvo susirinkę stovyklautojai pasitarimui dėl laikraščelio išleidimo. Tikimasi, kad laikraščelis išeis dar šį mėnesį.

A. A. VINCUI NATKEVIČIUI

mirus Lietuvoje

Švogerii ALGIRDUI ŠUKIUI ir šeimai reiškiamo gilią užuojautą.

Pranas Satkūnas
ir šeima